

единъ празенъ ковчегъ и съ дъски и като турихъ пушкѣтъ си до мене и пищовтъ си до възглавницѣтъ си, легнахъ за првъ пѣтъ на одръ, отъ мое рѣкодѣліе, и спяхъ спокойно цѣла нощъ.

Струва ми ся, че никога единъ самъ человекъ не си е приготвялъ за себе си хранѣ и други такѣмы отъ колкото азъ сега бѣхъ си приготвилъ, но при всичко това не бѣхъ още благодаренъ. Искахъ да земѣ отъ корабѣтъ всичко що можаше да ся прѣнесе. За това ходяхъ всякой день на корабѣтъ и прѣнасяхъ каквото можяхъ да дигна отъ това що имаше въ него и що можаше да ми потрѣба; сирѣчь малкы важеца, врьвѣ и единъ кѣсъ дебело платно, което служаше за искърпваніе на платната на кораба. Но отъ всичкытъ ми корысти, за най-скѣпоцѣннѣ имахъ една голѣмѣ делвѣ съсь сухари, три бѣчовкы съ ромъ или рѣкыя, единъ ковчегъ захаръ печистѣ и една мѣрѣ брашно. Испразднихъ за скоро сухаритѣ, распрѣдѣлихъ ги на много мѣста,